

N:o 39.

Ank. till Riksd. Kansli den 19 Mars 1881, kl. 5 e. m.

Lag-Utskottets Utlåtande, i anledning af väckt motion om förändrade bestämmelser rörande bevakning af varufordran i konkurs.

Under anförande, att det af en del så väl in- som utländske affärsmän begagnade sätt att sälja sina varor på tid, men med hög rabattberäkning vid kontant likvid, blefve, om köparen råkade i konkurs, till förfång för de borgenärer, som hade s. k. ren fordran, samt att en ändring i gällande konkurslag i syfte, *det borgenär, hwilkens fordran uti konkursbo grundade sig på räkning för varor, med rabattberäkning vid kontant likvid inom viss tid, ej skulle ega rätt för denna sin fordran bevaka mer än nettobeloppet*, syntes önskvärd, har uti en inom Andra Kammaren afgifven och till Lag-Utskottet hänvisad motion, N:o 23, Herr *Eric Albert Lundblad*, med fönyande af sitt sistlidne riksdag afgifna, men då i båda Kamrarne afslagna förslag, påyrkat, »att Riksdagen måtte besluta, att, till Kongl. Maj:t ingå med begäran, det Kongl. Maj:t täcktes till kommande Riksdag inkomma med förslag till ändring eller tillägg af lagen i antydt syfte angående varufordran med rabattberäkning.»

I frågan yttrade Utskottet vid sistlidna års riksdag:

»Det torde icke kunna förnekas, att den uti motionen omförmälda, understundom förekommande affärspraxis af varuförsäljning mot betalning på viss tid, med hög rabatt vid kontant likvid, kan vid det af motionären omförmälda fall, eller då köparen, innan han betalt skulden, före eller efter förfallo-

Bih. till Riksd. Prot. 1881. 7 Saml. 19 Häft.

dagen, afträder sin egendom, föränleda till anmärkta oegentligheterna vid afträdda tillgångarnes fördelning borgenärerna emellan; men utom det att bevisningen om rabattens belopp mången gång icke torde vara lätt att åstadkomma, enär den utfärdade räkningen, om rabatten är hög, oftast härom ingenting innehåller, lärer lagstiftningen icke böra ingripa, der denna om ock oskäligen rabatt kan anses grundad på aftal säljare och köpare emellan; till följd hvaraf också en underdånig skrifvelse, sådan som den motionären föreslagit, icke lärer böra aflåtas, utan på annat sätt vid behof rådas bot för detta tillvägagående.»

Lika litet nu som då, kan Utskottet finna, huru man skulle på lagstiftningens väg kunna göra sådana bestämmelser uti ämnet gällande, att de icke på hvarjehanda sätt kunde kringgås, och hemställer följaktligen,

att motionen icke måtte föränleda någon åtgärd från Riksdagens sida.

Stockholm den 19 Mars 1881.

På Lag-Utskottets vägnar:

G. LAGERSTRÅLE.

Reservation:

af Herr *Magnus Jonsson.*
